

Kázání Bystřička, Růžďka 2.1.2022 **Odlož hněv a ztiš se před Hospodinem**

Vstup 127

Introit: „*Toto praví Hospodin: Na těch, kteří jsou mi blízko, ukážu svou svatost, před veškerým lidem osvědčím svou slávu.*“ (Leviticus 10,3)

Píseň 177

Modlitba

Čtení: Jan 14, 12- 27

Píseň 287

Text kázání: Žalm 37, 5-9

Milí přátelé, bratři a sestry,

na silvestrovském setkání jsme vylosovali Heslo na rok 2022 pro náš sbor z právě přečtené části žalmu 37. A jak bývá dobrým zvykem, tak na prvních bohoslužbách v novém roce se nad tímto poselstvím pro náš sbor vždycky zamýšlíme. Bůh k nám svým slovem stále mluví, a tak jistě můžeme i tohle poselství vzít velmi vážně. A víte, proč vážně? Protože tento verš se nám po dvou letech vrací jako bumerang! Ano, tento verš byl Heslem sboru i v roce 2020. Je to tedy náhoda? Spíše se můžeme ptát, proč nám Bůh posílá znovu a znovu tohle slovo? Je to proto, že jsme ho tehdy nevnímali vážně? Je to proto, že jsme podle něj tehdy nejednali? A ani teď se nám to nedaří? Anebo je to proto, že budeme znovu vystaveni podobným zkouškám? Že toho bude mnoho, co by nás mohlo rozčítit a rozhořčit?

Ten verš, který jsme si vylosovali je verš 8. a zní: **Odlož hněv a zanech rozhořčení, nevzrušuj se, ať se nedopustíš zlého...** Nevím, jak vám, ale mne se na první přečtení jeví tato slova jako velice dobrá a praktická rada. Ovšem v praxi to známe možná trochu jinak. **Proč se pořád tak rozčiluješ? Proč se tak stresuješ? Vždyť to všechno jde řešit v klidu!** Na které straně takových rozhovorů stojíš ty? Jsi ten, který se neustále rozčiluje? Jsi ten, který v zátěžových situacích se umíš rozohnit nebo vybouchnout? Myslím, že každý z nás někdy prožívá hněv, rozhořčení. A myslím, že toho může být mnoho, co nás štve nebo našťve. A snad až na světlé výjimky v tom někdy selháváme všichni. Není to tak? Pomůže nám ovšem se rozčilovat? Pomůže svým hněvem prosazovat svou pravdu? Je třeba si uvědomit, že za mnohými rozbitými vztahy je to, že jako lidé, ale i jako křesťané, **dáváme průchod svému hněvu, místo toho, abychom ho odložili**, jak doporučuje Bůh. A tak, když se nám to slovo vrací jako bumerang, pak je potřeba si jistě položit otázku. Změnil ses ve svém hněvání? Stal ses člověkem pokoje? Anebo musí před tebou každý radši utéct, když to na tebe přijde? To je, bratři a sestry, opravdu vážná věc! Protože pokud řešíš své frustrace a svá rozčilení stále stejně, pak ses vlastně nikam neposunul. Pak zůstáváš ve stále stejném bahně. A víte, jak se říká, v každé rodině je něco. Je ale smutné, když to někde dojde až tak daleko, že se rodiny rozpadají. Když třeba i sourozenci nedokážou spolu vystát. Na jednu stranu hlásáme členům církve naději v Pánu Ježíši Kristu, na druhou stranu ale slyšíme, jak se tamhle nebo onde pohádali a rozkmořili. Jeden kvůli druhému pak nechodí do kostela a pomalu se ztrácí ve světě. Jaký to je výsledek evangelia? Ztratilo moc? Nikoliv! Je to výsledek neposlušnosti. Je to výsledek vzdoru vůči Boží vůli. Boží vůle je přece jiná. **Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji.** (Ř 12, 18) Ano, je zde napsáno, **pokud to záleží na vás.** Může se stát, že druhá strana ke smíru dojít nechce. To už je ale její zodpovědnost. Ty máš řešit problém svého srdce a začít u sebe. Usilovat o pokoj. Být nositelem smíření a pokoje, nikoliv hněvu a rozhořčení.

Máme zde tu Boží výzvu, bratři a sestry, tedy znovu. Asi abychom ji skutečně vzali vážně. Aby se naše společenství nerozpadalo a neztrácelo ve světě, je potřeba odpouštět a být spolu svorně v lásce Kristově. Za více než ty tři roky jsem slyšel hodně příběhů. A kdyby se v nich vždycky z obou stran postupovalo tak, jak doporučuje ten náš verš, pak by nás zde bylo mnohem víc, a vy to dobře jistě víte.

A tak si to slovo společně rozeberme hlouběji. **Odlož hněv a zanech rozhořčení, nevzrušuj se, ať se nedopustíš zlého...** O hněvu zde čteme, že ho máme odložit. Copak to jde? Jak ho máme v poklidu odložit, když bychom radši bouchli do stolu? Když ten hněv někdy přichází jako hodně rychlá reakce na nenadálou situaci? Tomu se někdy nevyhne možná nikdo z nás. Co se týká hněvu, který v nás třeba doutná delší dobu, tak se tomu dá jistě předcházet a zavčas tu časovanou pumu uhasit. Vyřešit problém raději dřív než pozdě. Nenechat to dojít až do stavu **rozhořčení. Zanech rozhořčení**, vždyť hořkost to je trápení vlastní duše! Lépe je tedy odpustit,

udělat tlustou čáru, už se k tomu, co nás zranilo nevracet a jít se třeba i smířit. Řešit situaci, řešit problémy v duchu mírnosti a pokoje. Nenechat zlou hořkost přerůst do jedovatých rozměrů. Nicméně předcházet se dá i tomu prchlivému hněvu, abychom **neprovedli něco zlého** sami, abychom i my neubližovali a nezraňovali. A návod nám dává právě ten 37. žalm: **Hledej blaho v Hospodinu... Svou cestu svěř Hospodinu... Doufej v Hospodina... Ztiš se před Hospodinem a čekej na Něj.** O čem ty výzvy hovoří? O tom, abychom se neupínali na to, co nás rozčiluje, ale abychom se upnuli na Toho, který má moc navzdory všemu těžkému okolo naplnit naše srdce blažeností. Mnohý náš hněv, nebo spíše nějaká nabručenost a protivnost totiž vychází z nespokojeného srdce. A které srdce je nespokojené? To, které je nenaplněné. To, které je prázdné, a přitom uspokojení hledá ve světě. Jenže ve světě se mnohé představy prostě nenaplní. Různé situace, ani lidé většinou nejednají podle našich představ, a tak nás to rozčiluje. My chceme uspokojit své srdce, ale ve světě a u lidí to málokdy najdeme. A čteme to v tom žalmu, že nestojí za to se rozčilovat. **Nevzrušuj se kvůli tomu, kdo jde úspěšně svou cestou, nad tím, kdo strojí pikle.** Nebuď upřen na tohle, ale na Krále pokoje. A proto máme výzvu: **Hledej blaho v Hospodinu, on ti dá vše, oč požádá tvé srdce.** Bůh zná srdce každého z nás a ví, jak ho upokojit. A pak máme tu další výzvu. Ten, který *svou cestu a své počínání svěruje do Božích rukou*, nabírá ujištění, že ho nic z Boží ruky nevyrve. Ani žádná nenadálá situace. Možná někdo z vás je takový, kterého nic nerozhodí a možná znáte takové kolem sebe. Pán Ježíš ale říká každému i těm snadno prchlivým: **Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!** Je potřeba si, bratři a sestry, uvědomit, že Pán nám ten svůj pokoj nedává jen proto, aby nás utišil, ale také proto, abychom tímto pokojem působili do nepokojného světa. On nás vlastně svým pokojem pověřuje k poslání! A tak tedy ruku na srdce, milí přátelé. Nakolik se nám daří tohle poslání naplňovat? Jsme vskutku děti Božího pokoje? Někdo řekne, jsem trvale roztěkaný, nedaří se mi nalézt ten Boží pokoj. Ani nevím, co to je. Pro takové je zde Ta další výzva: **Ztiš se před Hospodinem a čekej na Něj.** Ztišit se před Hospodinem, je někdy velmi těžké. Různé myšlenky vám stále lítají tam a zpět. A ztišit se v nějaké rychlé modlitbě a pak si jít po svém, to skutečně není to ztišení, ze kterého můžeme načerpat. Kolik času jste, milí přátelé, věnovali minulý rok modlitbě? Kolikrát se vám uprostřed všelijakých povinností podařilo skutečně ztišit a načerpat Božího pokoje? Je dobré alespoň čas od času modlitbě věnovat větší úsilí a dopřát si více času. Ta výzva **čekej na Hospodina**, to někdy vyžaduje opravdu delší čas. Tak jako když vám ujede autobus a vy musíte pak dlouho čekat na další. Tak dlouho, než přijede. Král David na modlitbách vždycky čekal tak dlouho, dokud nedošel upokojení své duše. Dokud nepřišel Hospodin s odpovědí. Čekat před Hospodinem se vyplatí. **Kdo si počká, ten se dočká.** A že spěcháme, protože si myslíme, že nám něco důležitého uteče? Pokud takto přemýšlíme, pak nám utíká život mezi prsty, protože nám uniká to nejpodstatnější. Odpočinout v Hospodinu, být a žít se svým Bohem. V přítomnosti Pána Ježíše Krista, v naplnění Duchem svatým.

Milí přátelé, když bych použil hlášku z komedie Vesničko má středisková, tak bych řekl, že ten 37. žalm, zejména ten verš devátý, *nám nastavuje nemilosrdně zrcadlo*, jak to bude s těmi, kteří zůstanou těmi zlými nasupenci a bručouny. **Zlovolníci budou vymýceni.** Ti, kteří budou zůstat ve svém hněvu a budou ho dokonce používat jako nástroj k prosazování své vůle a svých představ, ty nečeká nakonec nic dobrého. Ovšem máme tam i zaslíbení těm, kteří **skládají naději v Hospodinu. Ti obdrží zemi.** Rozumějme i tu v Božím království. A tak nám, chci bratři sestry, vyprosít na tento nový rok, abychom nechodili ve svém hněvu, ale naopak, abychom se učili chodit v naplnění Duchem svatým, v Duchu pokoje. Tohle totiž máme bez výmluv ve svém moci. A tak vynasnažme se, abychom si to už 2x vylosované Heslo příští rok zase nevylosovali. Po třetí bych na ten verš už kázat opravdu nechtěl. Amen.

Modlitba píseň 698

Večere Páně (písně 382, 377, 380)

Místo přímluvné modlitby píseň 407

Slovo poslání: Římanům 12, 21 Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Požehnání: A milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen píseň 425